

slaneu dr. Laginja in Spinčič o svojem delovanju v drž. zboru; žal, da nju poročilo ni bilo kaj veselo.

Dalmatinsko. V Zadru se je osnovalo laško društvo v obrambo italijanščine in udje tega društva so neki v prvi vrsti c. kr. uradniki. Ali je taka sila?

Hrvaško. Volitve v sabor so bile prav po volji madjarske vlade, kajti 41 madjarskih prijateljev je voljenih in samo štirje ali petero nasprotnikov. Oj bode pa sedaj lahko za vlado!

Ogersko. V državnem zboru so sedaj sami liberalci in judje, zadnji so na oko tudi madjarski narodnjaki. Ni se po takem pa čuditi, da so sklenili: pod ogersko krono ima vsaka vera iste pravice in vsakdo časti Boga, kakor hoče! Oj srečni ljudje, ti pod krono sv. Štefana. — Prihodnji teden vrši se 25letnica kronanja Nj. veličanstev, slavnosti bodo, kakor so pri Madjarih sploh v navadi, velikanse.

Vunanje države.

Rim. Nekateri ljudje želijo, da bi sv. oče Leon XIII. in francoski škofje si bili navskriž ter vsled tega trdijo v eno mer, da so si v resnici; vendar pa lahko zatrdimo mi po svoji strani, da ni takega navskrižja in ga sploh ne more biti.

Italijansko. Novo ministerstvo Giolitti že umira, kajti znižati stroškov ne more, poslanci pa tirjajo to od njega. Da poslaneem vrže »peska v oči«, predložil je Giolitti načrt postavbe, da se zniža carina na vino in potem bi jo tudi Avstrija znižala: pot italijanskim vinom biha bi potem prosta v Avstrijo. Ni lahko verjeti, da se to posreči.

Francosko. Tudi francosko ljudstvo ne mara za jude, da-si jih ondi ni v celi državi toliko, kolikor jih imamo mi samo na Dunaji. Pri vojaštvu so judje jim prav neljubi. — Zoper nekatere šole ima republika in nje vlada tiho jezo, toda ne upa se prav jih lotiti, zato pa jih napada po raznih listih, ki so njej na razpolaganje.

Angleško. V državnem zboru vsprejeli so z veliko večino novo postavbo, ki nekoliko olajša poučevanje na ljudskih solah, kar jih obstoji za katoliško irsko ljudsko. Veliko pa ni, kar se dovoljuje v postavi katoliški cerkvi.

Nemško. V Berlinu je umrl župan pl. Forkenbeck; on je bil sicer katoliške vere, toda v svojem delovanju ni se nikjer ravnal po zapovedih sv. katoliške cerkve. Vsled tega ga niso pokopali z obredi sv. katoliške cerkve in to je liberalce dirnilo jako neljubo, vendar pa, če župan ni maral sv. cerkve v življenju, ni zaslužil v smrti, da ga ona časti, kakor druge zveste ude svoje. Vsakemu svoje!

Rusko. Pri vojaških vajah so stopili uni dan avstrijski vojaki na ruska tla, ruski vojaci so to zapazili in brž je bilo vse rusko vojaštvo po konci — brez potrebe, kajti naši so brž zapazili, da so prišli na tujo zemljo ter so tudi hitro stresli prah s svojih nog — na domači zemlji.

Tursko. V Sofiji, glavnem mestu bolgarske kneževine, so zopet enkrat zadovoljni s tursko vlado, ker je privolila, da se začne delo za železnico iz Sofije v Solun, torej po turski zemlji. No kako dolgo bode pač trpelo to veselje!

Afrika. Nemiri v Ugandi so bili veliki in žal, da so katoliški prebivalci in njih kralj. Mvanga morali pobegniti in sedaj so lutroveci, pa po načinu angleške vere, ondi gospodje.

Amerika. Kdo da postane predsednik republike »združenih držav«, ni še gotovo, kajti v zadnjem času se kaže, kakor da splavlje Cleveland na vrh, sedanji predsednik, Harison pa ima še tudi veliko glasov za-se.

Za poduk in kratek čas.

Zbegani Amerikanec.

(Resnična povest, spisal J. Ž.)

(Konec.)

Slednjič vendar je bil voljen, naj žena proda kočo, kakor hoče, a zraven je imel drug namen. Mislil si je, naj proda, denarje bom že dobil od nje, in vse njegovo ravnanje po prodaji je to tudi pokazalo. Vedno je tirjal več denarja od svoje žene, pa pridna mati ni mogla zaradi zapravljenosti moža svojih otrok popolnoma oropati, ter je sklenila moža zapustiti in iti z otroci k starišem, da vsaj nekoliko reši. Ker je tedaj Peter videl, da mu žena noče denarja izročiti, reče ji, da bo njo in sebe umoril. Že več tednov je govoril: »Velika noč bo žalostna«. Veliki teden je že, kakor besen, razsajal, polomil mnogo rečij, posebno žrmlje, koje je celo zimo delal in še kamenje, katero je morala prisiljeno žena kupiti. Tudi razpelo ali božjo martro je na drobne kosce z drobil. Veliko nočno nedeljo prihiti za ženo v klet z revolverjem in reče: najprej bom tebe, potem sebe ustrelil, in tako je mislil s strahom denarje dobiti od nje, koje je žena dobila za posestvo. Žena zbeži prestrašena k Bastlu in ga naprosi, naj pripelja njene reči in otroke drugi dan k očetu, sama pa je bežala že velikonočno nedeljo žalostnega srca na očetovski dom, od koder je pred kakimi petnajstimi leti z veseljem šla ga svojim možem.

Velikonočni ponedeljek gre Peter v lvnik, gotovo po strelivo za revolver, kajti imel je 31. patronov, ko pride opoldne k Sv. Pankracu in tu se precej napije.

Med tem je Bastel odpeljal otroke, kravo in omaro. Okoli 4ih gre Peter z dvema možema od Pankraca domov in se celo pametno pogovarja o raznih rečeh, zadevajočih njegovo osodo.

Ko pa zapazi doma, da ni žene več ne otrok, krave, pohištva, poda se naglo v divji jezi za voznikom. Tega je sledil, kakor lovski pes zajca.

Pri spodnjem Kočniku sreča že Bastlovega sina Janeza, ki je vole gnal nazaj, s kojimi je pomagal peljati črez hrib, z revolverjem v roki. Divje ga nagovori: »Kaj si vozil?« — »Kaj vas to briga!« Reče mu tedaj Peter z revolverjem v roki: »Nocojšnjo noč mora moja žena mrtva biti«. Osupnjen gleda Bastlov sin za njim, ko naglo hiti po sledi. Unkraj Radla pri Butiču že Bastla dohiti in se grozno začne hudovati: »Tukaj odloži vse, ravno tukaj hitro«, a Bastel ga zlepega pomiri, češ, da mora storiti, kar se mu naroči.

Ker Peter žene ni pri vozniku našel, hitel je naravnost k njenim starišem. Ko Bastel pripelja v Lučane, najme hlapca oštirskega in ga pošlje k njenim starišem ter mu reče na tihem: »Vzbudi tamkaj hlapce in zvezite tega, kajti hoče svojo ženo ubiti — divji prejšnji Kočnik«.

Peter je v temi prišel do hiše starišev svoje žene in začel trkati: »Odprite, patrolja je tukaj«. Luka Snežič, ki je kravo gonil in pomagal otroke nesti, pa ga spozna kmalo, enako tudi žena na glasu. Žena se tedaj urno zaklene v drugo izbo, in ker si niso upali odpreti, vlomil je Peter okno in se splazil v hišo, kjer je ležal na smrt bolni oče (umrl je drugi dan) in mati njegove žene. Grozno začne Peter razsajati in terjati svojo ženo: kje je, ž njo hočem govoriti. Njena mati je klečala pred njim in ga prosila, naj se umiri. Luka Snežič zleze iz hiše in zunaj je bil že od Bastla poslani hlapec, ki mu reče: »Bastel me je poslal in mi naročil, da ga moramo zvezati«. Vzbudita se nato hitro hlapce in tako grejo nadenj. Luka Snežič ga popade od zadej, vrže na tla in kmalo je bil zvezan. Našli so pri njem revolver in 31

patronov, dolg nabrušen nož in precej veliki ključ. Bil je torej dobro oborožen, kakor najhujši ropar. Drugi dan so ga gnali k sodnji v Arvež; bil je neki jeze in srda celo črn. Tako se tedaj godi nečistniku in otroku, ki četrte zapovedi ne pozna in ne spoľnuje.

Rotil se se je: Bog pomagaj Bastlu, Luki in vsem, kateri so pomagali ženo in otroke spravljati od doma, kedar hom prišel nazaj. Svetovali bi torej res, da takega zločinca spravijo, ko prestane kazni, v posilno delavnico, drugače bo še več nesreče, kakor bi je znalo biti letos o veliki noči.

Smešnica. Nek kapelnik je jako ljubil skrajnosti: »forte« mu ni nikdar bilo dovolj glasno, in »piano« nikdar dovolj tiho. Nekdaj igrajo simfonijo, kjer je imel ravno »pianissimo«. Godec je bil dobro vaje, zato je trobil tudi jako tiho. Kapelniku pa je bilo še vse preglasno, zakliče mu torej: »Še bolj tiho, gospod!« Bolj tiho godec ni več mogel, tišči torej rog k ustom, in nič ne trobi. Ves zadovoljen obrne se kapelnik k njemu in pravi: »Izvrstno, tako je prav, vendar le še malo bolj tiho!«

Razne stvari.

(Državni zbor.) Jutri imajo še v državnem zboru sejo, potem pa se le koncem prihodnjega tedna. Našim poslancem bode torej mogoče priti domov, med svoje volilce. K slavnostim v Budapešti, ki se vršijo v torek po hinkoštih, kakor o 25letnici kronanja Nj. veličanstev, pojdeja v imenu drž. zbora pl. Chlumecy in dr. Kathrein.

(Mestni zastop.) v Celji vsprejme poslej, ker mora takó, slov. vloge, toda odgovoriti na nje slovenski, tega ne more, kajti uradniki neki ne znajo slovenski. Temu se pač lahko pomaga, če se nastavi uradniki, ki znajo slovenski. Celo mesto živi od slov. žuljev, čemu pa torej hoče biti — nemška trdnjava?

(Častni občan.) Občina v Spodnjih Hočah je imenovala grofa Jan. Nugent ml. svojim častnim občanom. Izgodilo se je to dne 29. aprila v obč. zastopu in sicer soglasno.

(Ošpice) razprostrle so se v Hajdinski župniji tako, da so pretrgali za nekaj časa poučevanje na tamnošnji ljudski šoli. Sedaj že bolezen popušča.

(Učitelji) Mariborske okolice so se podali dnes skupaj, v lepem številu k Sv. Juriju na Pesnici, ter imajo ondi svoje spomladno zborovanje.

(Otroci.) Dne 22. maja sta bila Janez in Lucija Jurkovnik, posestnika v Loki pri Mozirji, šla v cerkev, doma pa so ostali nju trije otroci, stari eno, pet in sedem let. V tem časa pa so našli v hramu dinamično patrono in so se igrali z njo; ona pa se jim je razpočila in je dekletcu odtrgala prste na levi roki ter jo še tudi v lice oškodila.

(Bučele) smejo se poslati tudi po železnici, toda samo v taki skatli, da ne morejo bučele iz nje, uradnik pa more, če že ne nosa, vsaj svoje oči vtakniti vanjo, da se prepriča, kaj da je v skatli.

(Četrta skupščina) »zaveze slov. učiteljskih društev« bode o hinkoštih v Kranji. V soboto je slavnostna beseda, pri kateri sodeluje vojaška godba, v nedeljo se vrši zborovanje, v ponedeljek pa je izlet na Bled.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali č. gg.: France Črnenšek, kaplan v Vidmu, 5 gld., France Kocbek, kaplan v Šentilji pod Turjakom in o. Konrad Starinski, kaplan pri Sv. Petru in Pavlu na Ptui, po 2 gold.

(Iz Ormoža) se nam piše: Vročina zelo raste; tukaj kaže v senci 24° R. Polja in gorice lepo kažejo. Proti peronospori se bode začelo škropiti. Na Humu pri Ormožu se je nastavila meteorološka stacija.

(Okrajni zastop) v Ormoži je dne 27. maja t. l. izvolil v okr. šolski svet Ormoški skoraj enoglasno g. dr. Ivana Omuleca, odvetnika v Ormožu.

(Pijancem v svarilo.) V ponedeljek pred Križevim je prišel k Sv. Marjeti na Lošbergu tudi posestnik R. s Št. Florjansko procesijo. Po božji službi se mu pa ni mudilo domu; zalival je do torka zjutraj. Domu gredé se pa zvrne pod mostič, v tem si prebije črepinjo ter obleži mrtev.

(Na božji poti umrla) je Marija Lah iz Vitanja. Zenica 78 let stara podala se je po svoji navadi zopet letos na Višarje, se vč. da peš, preko Koroske. Dospela je do Perave pri Beljaku, ondi pa je obnemogla ter dne 30. majnika umrla.

(Nesreča.) Dne 25. maja se je pripetila v Jeremičevem mlinu v Frankoveh blizu Ormoža velika nesreča. France Medik, mlinarski učenec, se je učil še le nekaj tednov v mlinu in ko je ustavljal mlinsko kolo, ovil je okoli gredlja verigo samo trikrat, ne pa štirikrat, kakor bi bilo treba. V tem ga je prijala veriga in ga pritisnila h gredlju, da je bil pri priči mrtev.

(Strup.) V Zrečah je kmet Anton Klinc dne 30. aprila primešal mišice v juho ter je dal potem svoji 65 let stari materi. Mati je v hudih težavah umrla, sina pa so dne 26. maja prijeli v Konjicah ter ga spravili v varno zavetje.

(Mestne novice.) V Dravi so našli dne 26. maja periljo Mico Puher: od kapi zadeta je vtonila pri pranju. — Isti dan se je kopal gimnazijalec Vinko Fr. pri Studenci nad Mariborom, v tem pa so ga valovi Drave potegnili s seboj. Na srečo je videl delavec Janez Papež nevarnost mladeniča ter ga je rešil, predno so ga valovi zakopali.

(Pod ključ) so djali v Mariboru Mico Kaiser iz Hoč, ker je ne sumu, da je »stara tatica«. Od marcija sem so jo iskali, pa se je vedela do dne 26. maja še vselej ogniti roki pravice.

(Sejem.) V ponedeljek, dne 30. maja je bil v Poličanah živinski sejem. Živine pa tudi kupca je bilo lepo število. Živine se je prodalo precej in po dobri ceni, samo eden posestnik je prišel ob volé — brez denarja, kajti nekdo mu jih je odgnal v tem, ko se je mudil on v oštariji.

(Požar.) V soboto je ob 7½ v jutro zgorelo viničarsko poslopje Fr. Šostariča v Kamnici pri Mariboru. Razven krme zgoreli ste tudi dve kravi in stari viničar se je tako opekél, da je v nedeljo jutro umrl. Hotel je kravi rešiti, a te se mu niste dali, dokler se ni vsulo na-nj goreče ostrešje.

(Točó) so imeli po noči dne 31. maja prebivalci od Mihaljevca do Sv. Jurija v Medjimurji. Tam ni učinila zdatne škode, nje pa je napravila na polju okrog Čakovca, kjer je uničila vse žito.

(Strelna udarila) je ob nevihti po noči dne 31. maja dva hrasta v »Gorenjem gaju« blizu Središča. Jednemu hrastu je raztrgala bliska moč ves vrh, drugega pa je drugače razdrapala.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Iv. Gajšek, župnik v Svetinjah pri Ljutomeru, je dobil župnijo Sv. Vida pri Šmarji.

Loterijske številke.

Trst 28. maja 1892:	14, 69, 11, 59, 89
Linc „ „	68, 56, 64, 12, 82